

**Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
Stanisław Jarosz**

Warszawa, dnia 05 kwietnia 2011 r.

**Pan
Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki**

KGP-4101-07-01/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701), zwanej dalej *ustawą o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli¹ przeprowadziła w Ministerstwie Gospodarki kontrolę realizacji zadań związanych z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów paliw przez elektrownie i elektrociepłownie w latach 2009-2010 (III kwartał).

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 7 lutego 2011 r., a także na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonych w Urzędzie Regulacji Energetyki (URE)² oraz w przedsiębiorstwach energetycznych³, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Premierowi niniejsze wystąpienie.

NIK pozytywnie z uchybieniami ocenia działania Ministra Gospodarki w zakresie związanym z utrzymywaniem zapasów paliw przez elektrownie i elektrociepłownie.

¹ Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

² W centrali Urzędu Regulacji Energetyki i czterech oddziałach terenowych URE: w Łodzi, Katowicach, Poznaniu i Wrocławiu.

³ ENERGA Elektrownie Ostrołęka SA; PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA Elektrociepłownia Bydgoszcz 2; Toruńska Energetyka Cergia SA; Południowy Koncern Energetyczny SA Elektrownia Łaziska; Południowy Koncern Energetyczny SA Elektrownia Jaworzno III; Grupa GDF SUEZ Energia Polska Elektrownia Połaniec SA; PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA Elektrociepłownia Kielce; Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o. w Ostrowcu Świętokrzyskim; Dalkia Łódź SA; PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA Elektrownia Bełchatów; Zespół Elektrociepłowni w Łodzi SA Elektrociepłownia Łódź 4; Elektrownia Opole SA; Południowy Koncern Energetyczny SA Elektrownia Blachownia; Energetyka Ciepła Opolszczyzny SA; Elektrownia Turów SA; Zespół Elektrowni Wrocławskich Kogeneracja SA Zakład EC Wrocław.

1. Celowe były działania Ministra Gospodarki dotyczące zmian przepisów prawa w obszarze związanym z utrzymywaniem zapasów paliw przez wytwórców energii. Niezbędne działania w tym zakresie podejmowane były jednak w wyniku inicjatyw zgłaszanych do Ministerstwa Gospodarki przez podmioty zewnętrzne, a nie wewnętrznych analiz tej problematyki.

1.1. Celowa była podjęta przez Ministra Gospodarki inicjatywa legislacyjna prowadząca do przyjęcia ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw⁴, doprecyzowującej m.in. zasady uwalniania zapasów paliw oraz zakres kar pieniężnych związanych z ich nieuprawnionym obniżeniem lub nieuzupełnieniem w terminie, wymierzanych przez Prezesa URE.

Wprowadzone zmiany wykluczyły sytuację, w której Prezes URE był zobligowany do nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne kar, nawet jeśli uszczuplenie zapasów podyktowane było zapewnieniem bezpieczeństwa dostaw energii i ciepła do odbiorców. Zmiana ustawy – Prawo energetyczne⁵ w zakresie zasad uzupełniania zapasów paliw i wymierzania kar za ich nieutrzymywanie nastąpiła jednak po długim, ponad 6-letnim okresie (uwzględniając datę przedłożenia projektu ustawy w Sejmie RP w dniu 29 czerwca 2009 r.) funkcjonowania nieracjonalnych rozwiązań prawnych. W Ministerstwie Gospodarki nie przeprowadzono analizy systemowej dotyczącej obowiązku utrzymywania zapasów paliw dla potrzeb energetyki. Inicjatorem zmian zgłoszonych Ministerstwu w dniu 1 kwietnia 2008 r., mających na celu stworzenie możliwości zgodnego z prawem skorzystania z utrzymywanych zapasów paliw w przypadku zaistnienia uzasadnionych przyczyn, było Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie. Przesłanką do przedłożenia tej propozycji były niedobory zapasów paliw jakie pod koniec 2007 r. wystąpiły u niektórych wytwórców energii na skutek nieregularnych dostaw zamówionego węgla.

1.2. Celowe były wprowadzone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych⁶ zmiany⁷ w zakresie sposobu utrzymywania zapasów węgla brunatnego (§ 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 1a rozporządzenia), które uwzględniają specyfikę dostaw tego paliwa

⁴ Dz.U. z 2010 r. Nr 21, poz. 104. Celem nowelizacji ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, ze zm.) była m.in. implementacja do prawa polskiego dyrektywy 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych (Dz. Urz. UE L 33 z 04.02.2006 r., str. 22).

⁵ Dalej ustawa p.e.

⁶ Dz. U. Nr 39, poz. 338 ze zm., dalej: rozporządzenie w sprawie zapasów paliw.

⁷ Wprowadzona z dniem 3 lipca 2010 r. – Dz.U. z 2010 r. Nr 108, poz. 701.

i występowanie zróżnicowanej infrastruktury transportowej z miejsc wydobycia do miejsca składowania sąsiadującego z miejscem wytwarzania energii. Wcześniejsze rozwiązania uzależniały uznanie węgla brunatnego w złożu za zapas paliwa od wykorzystywania jednego rodzaju transportu – taśmociągu – jako sposobu dostarczania węgla do elektrowni. W innym przypadku występowała konieczność utrzymywania zapasów tego paliwa w wymaganej ilości na składowiskach w elektrowniach. Nowe regulacje wprowadzają bardziej ogólny zapis dotyczący użycia środków transportu, o ile zapewnia on utrzymanie ciągłości dostaw tego paliwa. Problem ten zasygnalizowany został przez Prezesa URE.

1.3. Ustalenia kontroli w przedsiębiorstwach energetycznych wykazały, że generalnie nie miały one problemów z wypełnianiem obowiązku utrzymywania odpowiedniego poziomu zapasów paliw. W ocenie NIK było to związane z właściwie prowadzoną polityką gospodarki zapasami. Podkreślenia wymaga również fakt, że w procedurach wewnętrznych niektórych przedsiębiorstw, minimalna ilość zapasów niezbędnych dla zapewnienia bezpieczeństwa produkcji energii elektrycznej lub ciepłej określana była na poziomie wyższym od wymaganego przepisami *rozporządzenia w sprawie zapasów paliw*. Faktycznie też z reguły przedsiębiorstwa gromadziły zapasy paliw w ilościach znacznie przekraczających normatywne wielkości minimalne, co było głównym powodem zmniejszenia się liczby stwierdzonych niedoborów zapasów paliw w ramach czynności podejmowanych przez URE.

Biorąc pod uwagę aktualne wyniki kontroli przeprowadzonych w przedsiębiorstwach energetycznych, w ocenie NIK, przedsiębiorstwa w wystarczającym stopniu zapewniają także zachowanie wymagań dotyczących jakości dostaw paliw, poprzez odpowiednie postanowienia umowne oraz system bieżącej kontroli tych dostaw we własnych lub zewnętrznych laboratoriach badawczych. Wobec powyższego nie występuje potrzeba nadawania Prezesowi URE dodatkowych kompetencji kontrolnych, dotyczących jakości paliw utrzymywanych jako zapasy. NIK w 2003 r.⁸ wnioskowała m.in. o wprowadzenie do przepisów problematyki kontroli jakości gromadzonych zapasów paliw. Zastępca Dyrektora Departamentu Energetyki (DE) Pan Edward Słoma wyjaśnił, że problematyka jakości gromadzonych zapasów pozostała poza zakresem regulacji w *rozporządzeniu w sprawie zapasów paliw* w związku z brakiem wniosków od przedstawicieli sektora energetycznego, podczas prac legislacyjnych nad nowelizacją *ustawy - Prawo energetyczne*.

W świetle wyników kontroli u wytwórców energii celowe było również nieobejmowanie aktualnie obowiązkiem gromadzenia zapasów paliw biomasy. Propozycje

⁸ W wystąpieniu pokontrolnym do Ministra Gospodarki po kontroli *Modyfikacja systemu tworzenia zapasów obowiązkowych paliw w Polsce w latach 2001 – 2002* (K/02/017) - Pismo KGP - 41120 - 03 z dnia 10.09.2003 r.

w tym zakresie przedstawił w marcu 2010 r. Prezes URE. Problematyka ta wymaga jednak dalszych analiz, gdyż wraz ze wzrostem udziału biomasy we współspalaniu z węglem, w kolejnych latach stopniowemu obniżaniu ulegać będzie minimalna wielkość obowiązkowego zapasu węgla. Wskazane może być zatem wprowadzenie ekwiwalentu zapasów biomasy w postaci zapasów węgla, celem zabezpieczenia możliwości zastąpienia biomasy paliwami kopalnymi w sytuacjach tego wymagających.

2. W wystąpieniu pokontrolnym skierowanym do Prezesa URE NIK zwróciła uwagę na nieprzygotowanie organizacyjne tego Urzędu do kontroli stanu zapasów paliw bezpośrednio w przedsiębiorstwach energetycznych. Prezes URE przeprowadzał badanie utrzymywania zapasów paliw wyłącznie w formie zbierania danych ankietowych od przedsiębiorstw energetycznych na podstawie art. 28 *ustawy p.e.* Powyższe zadania realizował jeden pracownik Departamentu Przedsiębiorstw Energetycznych URE, na podstawie ogólnego upoważnienia wynikającego z jego zakresu obowiązków. Ponadto do wykonywania kontroli stanu zapasów paliw nie wykorzystywano kompetencji oddziałów terenowych URE⁹ w zakresie kontroli przestrzegania warunków prowadzenia działalności objętej obowiązkiem uzyskania koncesji. Prezes URE nie wydawał bowiem na podstawie art. 10 ust. 3 *ustawy p.e.* pisemnych, imiennych upoważnień do kontroli dla pracowników centrali i oddziałów URE. Nie realizowano tym samym w pełni kompetencji kontrolnych, określonych przez przepisy art. 10 ust. 2-5 *ustawy p.e.* w zakresie kontroli na miejscu w przedsiębiorstwach energetycznych.

Ponadto nierzetelne było przekazywanie Ministerstwu Gospodarki okresowych informacji¹⁰ sugerujących, że przeprowadzane były kontrole zapasów paliw w siedzibach przedsiębiorstw energetycznych, gdyż jako podstawa ich przeprowadzenia podany był art. 10 ust. 3 *ustawy p.e.* Żadna z kontroli nie była faktycznie prowadzona na podstawie tego przepisu. W kolejnych pismach¹¹, obok faktycznej podstawy prawnej (art. 28 ust. 1 *ustawy p.e.*), przywoływano także art. 10 ust. 2 pkt 1 *ustawy p.e.* Powołanie tego przepisu było nieuzasadnione i zbędne, gdyż ww. przepis dotyczy obowiązku poddania się kontroli prowadzonej w trybie art. 10 ust. 3 *ustawy p.e.*, a takie kontrole wykonywane nie były.

⁹ Wynikających z § 2 pkt 4 w zw. z § 3 *rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego zasięgu terytorialnego i właściwości rzeczowej oddziałów Urzędu Regulacji Energetyki* (Dz.U. Nr 107, poz. 942), do których odwołuje się także Regulamin Organizacyjny URE nadany zarządzeniem Prezesa URE Nr 1/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. w § 22 ust. 1, ust. 2 pkt 5 i ust. 3 (w poprzednim Regulaminie Organizacyjnym stanowiącym załącznik do zarządzenia Prezesa URE Nr 2/2007 z dnia 9 listopada 2007 r. było podobnie).

¹⁰ W okresie od stycznia 2009 r. do kwietnia 2010 r. Prezes lub Wiceprezes URE przekazali 8 informacji o kontrolach zapasów paliw.

¹¹ Z sierpnia i października 2010 r.

W sprawach tych zostały wystosowane do Prezesa URE wnioski pokontrolne.

2.1. Ministerstwo Gospodarki posiadało informacje¹² o przyjętym przez URE systemie ankietowego zbierania danych o zapasach paliw w trybie art. 28 *ustawy p.e.* W związku z tym dyrektor właściwego Departamentu MG powinien uznać, że nie jest celowy wybór tylko jednej z form sprawdzania stanu zapasów paliw, gdyż prowadzi to do całkowitego zwolnienia przedsiębiorców z kontroli na miejscu, mimo że przedsiębiorstwa są zobowiązane do poddania się takiej kontroli, a ustawodawca wyznaczył URE kompetencje w tym zakresie, na podstawie art. 10 ust. 2-5 *ustawy p.e.* Sama świadomość przedsiębiorstwa, jak wskazano w wyjaśnieniu Zastępcy Dyrektora Departamentu Energetyki¹³, o tym że Prezes URE może „fizycznie skontrolować” stan zapasów na podstawie art. 10 *ustawy p.e.*, nie gwarantuje ich prawidłowego utrzymywania, ani podawania rzetelnych danych. Przekonanie o możliwej kontroli jest bowiem znacznie osłabiane, jeśli w długim okresie żadna taka kontrola nie jest podejmowana. NIK nie podziela opinii wyrażonej przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Energetyki, że realizowany system jest wystarczający, a skuteczność tych kontroli potwierdza praktyka zachowywania się kontrolowanych przedsiębiorstw energetycznych, ponieważ pozyskiwane informacje, co potwierdzają ustalenia kontrolne NIK bezpośrednio w przedsiębiorstwach, nie są w pełni potwierdzane.

Kontrola w Energa Elektrownie Ostrołęka SA wykazała, że w badanym okresie, URE przeprowadził w Elektrowni 8 badań ankietowych dotyczących poziomu utrzymywanych zapasów paliw. Badania te były przeprowadzone w formie analizy danych podanych przez Spółkę, bez przeprowadzenia czynności kontrolnych w przedsiębiorstwie. Spółka przekazywała dane w terminach, przy czym podawała prognozowany stan zapasu na pierwszy dzień miesiąca na godzinę 0⁰⁰, dla porównywania go z wymaganym na ten czas limitem. W 6-ciu przypadkach, nie zaznaczając tej informacji w korespondencji do URE, Spółka podawała dane wstępne o stanie zapasów paliw, których nie prostowała ani bezpośrednio po sporządzeniu rozliczeń miesięcznych, ani po otrzymaniu z URE do akceptacji protokołów kontroli opartych o ww. badania ankietowe. Skala rozbieżności podanych danych z danymi ostatecznymi Spółki na przykładzie 2009 r. wahała się w granicach 10% – od zawyżenia podanych danych o zapasie węgla np. w lipcu o [...] ¹⁴ ton do zaniżenia danych np. w listopadzie o [...] ¹⁵ ton. Mimo że rozbieżności te nie miały znaczenia dla wypełnienia obowiązku utrzymywania odpowiednich zapasów paliw w kontrolowanych okresach, to

¹² Wyjaśnienia Z-cy Dyrektora DE Pana Edwarda Słomy w piśmie z 31 grudnia 2010 r. znak: DE-VIII-0911-4/4/10 L.dz. 1534/2010.

¹³ j.w.

¹⁴ Informacja wyłączona przez NIK na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), w związku z art. 11 ust.4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.). Wyłączenia dokonano ze względu na ochronę interesu podmiotu gospodarczego – tajemnica przedsiębiorstwa.

¹⁵ J.w.

pokazują, że URE nie dysponowała na podstawie przeprowadzonego badania rzetelnymi informacjami o stanie zapasów.

W ocenie NIK system ankietowy zbierania danych, spełnia zadania monitoringu informacji dostarczanych przez przedsiębiorstwa energetyczne, lecz nie wypełnia całości kompetencji ustawowo powierzonych Prezesowi URE w zakresie kontrolowania wielkości zapasów paliw. Brak kontroli na miejscu w znacznym stopniu utrudnia bowiem ujawnienie ewentualnego niedoboru lub wprowadzenia Prezesa URE w błąd co do rzeczywistego stanu zapasów.

2.2. Konsekwencją stosowanej formy sprawdzania wielkości zapasów paliw był system nakładania przez Prezesa URE kar za nieutrzymywanie wymaganego poziomu zapasów paliw tylko na przedsiębiorstwa, które same dobrowolnie o tym poinformowały. Stwarza to wątpliwości co do jego rzetelności.

Przyjęta metodyka sprawdzania stanu zapasów paliw, w ocenie NIK, prowadziła do niepotrzebnych sporów sądowych w związku z wymierzaniem kar, zamiast do rozstrzygania wszelkich wątpliwości w toku czynności kontrolnych lub w trybie składania zastrzeżeń do ustaleń kontrolnych, gdyż przedsiębiorstwa dopiero w sądzie kwestionowały m.in. sposób przeprowadzenia kontroli utrzymywania stanu zapasów i interpretację przepisów stosowaną przez Prezesa URE.

3. Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia pod względem rzetelności przygotowanie oraz monitorowanie, w kontrolowanym zakresie, przez Ministra Gospodarki realizacji *Polityki energetycznej Polski do 2030 r.* – przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 10 listopada 2009 r. Część zadań przewidzianych w „Programie zadań wykonawczych na lata 2009-2012”¹⁶ nie została wykonana z przyczyn obiektywnych, ale prowadzone są dalsze prace umożliwiające ich realizację. Realizacja zadań wymagać będzie m.in. zmiany ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015¹⁷, ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska¹⁸, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko¹⁹, ustawy z dnia

¹⁶ Stanowiącym załącznik nr 3 do *Polityki ...*, obejmujący dziesięć działań ujętych w priorytecie II pt. Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii.

¹⁷ Dz.U. Nr 192, poz. 1379.

¹⁸ Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.

¹⁹ Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.

4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze²⁰ oraz zmian *Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju 2030*.

Rzetelnie realizowane były przez Ministra Gospodarki obowiązki sprawozdawcze dotyczące *Polityki energetycznej*. Minister Gospodarki, we współpracy z innymi ministrami, do dnia 31 marca każdego roku przedkładał informację o realizacji *Polityki energetycznej* za rok poprzedni. *Informacja na temat realizacji Polityki energetycznej Polski do 2030 r. w 2009 r.* została przedłożona do rozpatrzenia przez Komitet Stały Rady Ministrów terminowo, tj. w dniu 25 marca 2010 r., i przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 11 maja 2010 r.

Minister Gospodarki, w myśl art. 15b ust. 3 *ustawy p.e.*, co dwa lata opracowuje sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Przedmiotowe *Sprawozdanie za okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.* ogłoszono w formie załącznika do obwieszczenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2009 r.²¹ Jak wskazano ww. dokumencie, w obecnej sytuacji wskaźnik stanu zapasów paliw stałych jest na poziomie zapewniającym zachowanie bezpieczeństwa energetycznego.

4. NIK nie wnosi uwag do pozyskiwania przez Ministra Gospodarki wymaganych informacji od nadzorowanych Polskich Sieci Elektroenergetycznych Operator SA, natomiast negatywnie z punktu widzenia rzetelności ocenia brak reakcji na niepełną informację przedstawianą przez Prezesa URE na temat zachowania wymogów bezpieczeństwa przy gromadzeniu zapasów paliw.

4.1. W okresie objętym kontrolą Minister Gospodarki regularnie otrzymywał od PSE Operator SA informacje dotyczące aktualnej i planowanej pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Sprawozdania przekazywane do MG i URE w cyklu dobowym i tygodniowym zawierały dane między innymi z zakresu zapasów paliw i pozwalały na ocenę zagregowanego stanu zapasów paliw. Zgodnie z art. 9c ust. 9 *ustawy p.e.* Prezes Zarządu PSE Operator SA w dniu 19 marca 2010 r. przedłożył Ministrowi Gospodarki coroczną informację o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego w 2009 r.

4.2. Informacje o utrzymywanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zapasach paliw przekazywał Ministrowi Gospodarki również Prezes URE. W latach 2009 – 2010 (III kw.), do MG przesłanych zostało dziewięć pism informujących o stanie zapasów paliw.

²⁰ Dz.U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 ze zm.

²¹ M.P. Nr 56, poz. 771.

NIK zwraca uwagę, że informacje przesyłane przez Prezesa URE zawierały wykaz przedsiębiorstw, które nie utrzymywały zapasów paliw oraz dane dotyczące postępowań w sprawie kar za niewykonywanie obowiązków utrzymywania zapasów, natomiast nie zawierały innych istotnych danych. Badania URE wykonywane wyłącznie na podstawie art. 28 *ustawy p.e.* (bez wykorzystywania art. 10 ust. 3 *ustawy p.e.*), jak już wcześniej wspomniano, ograniczały się do sprawdzenia pod względem formalnym danych z ankiet wysyłanych przez przedsiębiorstwa, co w ocenie NIK było działaniem niewystarczającym. Bowiem w ramach sprawdzania utrzymywania zapasów paliw nie kontrolowano sposobu ich gromadzenia w magazynach, zbiornikach i na składowiskach sąsiadujących z miejscem wytwarzania energii²², nie prowadzono również kontroli pod względem zapewnienia bezpieczeństwa osób i składowania, ochrony środowiska, składowania i pobierania paliw w sposób ciągły w ciągu całego roku. Wymogi takie nałożone zostały na przedsiębiorstwa zgodnie z § 4 *rozporządzenia w sprawie zapasów paliw*, a ich wykonywanie podlega także kontroli, stosownie do art. 57 ust. 1 pkt 2 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej*²³.

Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli przedstawia wniosek o objęcie nadzorem wdrożenia przez Prezesa URE systemu kontroli na miejscu w wytypowanych przedsiębiorstwach w zakresie utrzymywania zapasów paliw, zgodnie z art. 10 ust. 2-5 *ustawy p.e.*

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Premiera o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 i 2 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Premierowi prawo zgłoszenia do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

(-) Stanisław Jarosz

²² Ograniczenie do węgla kamiennego i oleju opałowego wynikające ze zmiany *rozporządzenia w sprawie zapasów paliw*, wprowadzone z dniem 3 lipca 2010 r.

²³ Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.